

[Rasmussen (Gylling).]

Arbejdsgiveren, der stiller Krav, den Dag et Fæstemaal skal indgaas, men han maa finde sig i, og det er der maaske ikke noget at sige til, at baade Løn og Arbejdsforhold langt overskrider det, dette Lovforslag tager Sigte paa, saa af den Grund er der ingen særlig Anledning til at gennemføre Forslaget. Det er jo ogsaa saadan, som allerede nævnt, at skal der fastsættes en nogenlunde rimelig Pris for Landbrugets Varer, maa man regne med en ret stærk Forøgelse af Priserne, hvis disse Forslag gennemføres; men det behøves, som allerede antydet, ikke. Et æret socialdemokratisk Medlem mente, at Landbruget allerede har faaet en Lønstigning. Ja, saadan er det nu ikke. De Priser, der i Dag betales for det Arbejde, der udføres i Landbruget, har for længst gjort det tvivlsomt, om der er Balance i Landbrugets Virksomhed.

I øvrigt vil jeg give de kommunistiske Forslagstillere et Raad: Prøv selv! Indskrænk Dem ikke til Hoteldrift i Bredgade, men forsøg ogsaa paa Landbrug, køb en enkelt Ejendom i de forskellige Landsdele. Jeg vil gerne være med til, at man fra Statens Side støtter et saadant Foretagende for derigennem at faa slaaet fast, om det virkelig er muligt at drive Landbrug uden at faa Prisforhøjelser som Følge af de her foreslaaede Ændringer. Er det det, vil jeg mene, at vi virkelig maa se at lære noget heraf, for selvfølgelig ønsker Landbruget, at dets Medhjælpere og Medarbejdere kan faa lige saa gode Vilkaar baade tidsmæssigt og paa anden Maade som andre.

Man har vel imidlertid ogsaa Lov til at gøre opmærksom paa, at der er en Forskel paa at arbejde ude paa Marken og at staa i en støvet Fabrik; det er ikke det samme. Jeg har allerede før nævnt, at om Vinteren er det ikke vanskeligt at faa Arbejdstiden nedsat, og hvad angaar Ferie, kan man i hvert Fald i de Landbrug, jeg kender, meget let opfylde Feriekravet. Maaske kan det være vanskeligt at faa Ferien netop i en bestemt Periode om Sommeren, men det vil være nemt at faa det foreslaaede Dageantal, hvis man i øvrigt maa tage Hensyn til Arbejdsforholdene i et Landbrug. Jeg kender en Række unge Mænd, som meget nemt kan faa de Krav opfyldt, som her er stillet.

Jeg har selvfølgelig ikke noget imod, at man sender de foreliggende Forslag i et Udvalg, og jeg vil ogsaa udtale et Ønske om, at vi kunde tales nærmere ved med Hensyn til Muligheden for at gennemføre enkelte af Tingene. Jeg ønsker ikke, at det Udvalg, der skal nedsættes, ikke skal arbejde. Jeg

mener, at naar Forslagene er fremsat nu for anden Gang, maa det være Meningen, at vi ser paa dem, naar et Udvalg bliver nedsat.

Aidt: Det her foreliggende kommunistiske Lovforslag angaaende Fastsættelse af Arbejdstiden i Landbruget er forelagt paa et uhyre uheldigt Tidspunkt. For mig er der ingen Tvivl om, at vi her i Landet engang inden saa forfærdelig længe ikke kommer uden om at faa løst det her foreliggende Spørgsmaal, altsaa at faa Arbejdstiden i Landbruget fastsat, ved Lov. En Lovordning bliver simpelt hen nødvendig, hvis Landbruget skal kunne klare sig ved Siden af de øvrige Erhverv med Hensyn til at kunne skaffe sig fornøden Arbejdskraft. Men Lovfæstelsen af en 8 Timers Arbejdsdag netop nu vil efter min Mening være en Taabelighed.

Det vilde for det første betyde en stor Produktionsnedgang for Erhvervet, skønsmæssigt vel paa 10—15 pCt., og det vil ske paa et Tidspunkt, som for vort Land er yderst kritisk. Samfundsøkonomisk er dette helt igennem uforvarsligt. Hvis man virkelig fra kommunistisk Side mener, at Produktionsmængden kan opretholdes med en 8 Timers Arbejdsdag, er under alle Omstændigheder den nuværende Arbejdseffektivitet for ringe, og Lovforslaget er paa den Maade et Mistillidsvotum til den danske Landarbejder.

For det andet vilde en saadan Lovfæstelse medføre en uønsket Skærpelse af Forholdet mellem Land og By. Under de nuværende Tilstande, hvor adskillige selvstændige Landbrugere maa arbejde baade 12 og 14 Timer for at holde Bedriften i nogenlunde Stand og for at faa det allernødvendigste Arbejde udført, finder jeg Lovforslaget malplaceret. Men skulde der i øvrigt i det høje Ting være Vilje til nu at fastsætte Arbejdstiden for Landbruget ved Lov, har mit Parti ingen principielle Indvendinger at gøre. Det maa blot ikke blive 8 Timers Arbejdsdagen, der lovfæstes, men derimod den Arbejdstid, der er aftalt i Overenskomsten om Landbrugsarbejdet, som blev afsluttet i Juni dette Aar mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Landbrugets Arbejdsgiverforeninger.

Jeg vil gerne opholde mig ved en enkelt Passus i den omtalte Overenskomst. I § 17 staar følgende:

„... saaledes som Organisationerne gensidigt helt og fuldt anerkender hinandens Eksistensberettigelse“

Dette er; saa vidt jeg kan se, det allermest betydningsfulde i denne Overenskomst. Det